

Sygn. akt II AKzw 122/21

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2021 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Witold Mazur

Protokolant: Karolina Jach

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

po rozpoznaniu w sprawie **W. K.**

skazanego za przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. i inne

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 1 grudnia 2020 roku, sygn. akt XVI K 20/15, Wzaw 33/20,

w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego W. K. od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z dnia 1 grudnia 2020 roku, sygn. akt XVI Ko 20/15, Wzaw 33/20, na podstawie art. 75 § 2 i § 4 k.k. i art. 63 § 1 k.k.:

- w pkt. 1 zarządził wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wobec W. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 września 2017 roku, sygn. akt XVI K 20/15, za przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 258 § 1 k.k., art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i inne;

- w pkt. 2 zaliczył skazanemu W. K. na poczet zarządzonej do wykonania kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. od dnia 4 października 2007 roku do dnia 16 maja 2008 roku.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca skazanego W. K., zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia. W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez niezarządzenie mu wykonania kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 września 2017 roku, sygn. akt XVI K 20/15, względnie o jego zmianę, na podstawie art. 75a § 1 k.k., zamiast zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności jej zmianę na karę ograniczenia wolności w formie obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, ewentualnie, na podstawie art. 75 § 3a k.k., o zmianę orzeczenia poprzez skrócenie wobec skazanego orzeczonej kary o połowę.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego W. K. nie jest zasadne, dlatego też nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza przeprowadzona w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż Sąd Okręgowy w Katowicach, podejmując decyzję o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, dokonał trafnych ustaleń faktycznych oraz prawnych.

W pierwszej kolejności przypomnieć trzeba, iż stosownie do treści art. 75 § 2 k.k. sąd może zarządzić wykonanie kary, jeżeli skazany w okresie próby, między innymi, uchylał się od orzeczonych środków karnych, środków kompensacyjnych lub przepadku. Trafnie wskazał sąd I instancji, że wobec skazanego W. K. orzeczono przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 326.923,67 zł, niemniej mimo upływu ponad trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia, nie dokonał żadnych wpłat w celu wywiązania się z tego obowiązku. Nadto Sąd Okręgowy miał w polu widzenia to, że skazany W. K., co prawda przestrzegał porządku prawnego, niemniej nie posiadał stałego zatrudnienia, podejmując jedynie prace dorywcze, pomagał żonie w biurze rachunkowym, nie posiada majątku, jak również leczy się na nadciśnienie, cukrzyce i żylaki podudzia.

Prawidłowego rozstrzygnięcia sąd I instancji nie są w stanie podważyć argumenty zawarte w złożonym zażaleniu. Nie sposób w szczególności zgodzić się z twierdzeniem obrońcy, iż niewywiązanie się skazanego W. K. z orzeczonego przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 326.923,67 zł, nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Sąd Apelacyjny dostrzega argumenty skarżącego, iż skazany co prawda był zarejestrowany w urzędzie pracy, nie uzyskując w ten sposób zatrudnienia, to jednak trudno zgodzić się z retoryką wniesionego środka odwoławczego, że aktywnie poszukiwał pracy. Ponadto stan zdrowia skazanego co prawda nie jest najlepszy, o czym świadczą przytoczone przez skarżącego schorzenia, to jednak nie powodowały one trwałej niezdolności do pracy. Podzielić co prawda należy zapatrywanie jego obrońcy, iż zachowanie W. K. w trakcie okresu próby nie budziło zastrzeżeń, co miał także w polu widzenia Sąd Okręgowy, niemniej nie prowadzi do to odmiennej oceny, niż ta, której dokonano w zaskarżonym postanowieniu. Nie można bowiem zgodzić się z argumentem, że skazany nie uchylał się od orzeczonego przepadku. Zauważyć należy, że do czasu wydania postanowienia przez sąd I instancji nie uiścił on z tego tytułu żadnej kwoty, a środki pieniężne w kwocie 3.000 zł, które otrzymał od syna w ramach darowizny, przekazał do I Urzędu Skarbowego w K. po wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

Jego sytuacji nie zmienia fakt, że wpłacił dodatkowo kwotę 1000 zł 10 lutego 2021r. tytułu przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa.

Powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności uznać należy za trafne, a argumenty podniesione przez skarżącego w złożonym zażaleniu, nie były w stanie tego przekonania podważyć. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie można podzielić również stanowiska skarżącego co do zamiany dotychczasowej kary na karę ograniczenia wolności w formie obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, na podstawie art. 75a § 1 k.k., albowiem cele kary nie zostałyby w ten sposób spełnione, jak również sprzeciwia się temu waga i rodzaj przypisanych skazanemu przestępstw. Podobnie rzecz się ma co do skrócenia zarządzonej kary pozbawienia wolności w oparciu o przepis art. 75 § 3a k.k. Dodać jeszcze należy, że zamiana kary pozbawienia wolności na karę ograniczenia wolności wobec skazanego nie byłaby możliwa, albowiem ta nie może trwać dłużej niż 2 lata. Z tych też powodów zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych uznać należało za chybione.

Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową skazanego W. K., zwolniono go od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

W tym stanie rzeczy orzeczono o treści, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. Zwrócić akta sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach

Katowice, dnia 26 lutego 2021 roku